

[Indenrigsministeren.]
 telse for Ejendomsbesiddere vil blive anbragt ved Ligningen indenfor Kommunerne udover den, der er faldet paa faste Ejendomme, er det ærede Medlem aldeles ikke i Stand til at underbygge med noget som helst. Han har nu Brug for den gamle Lektie, som falder ham saa let paa Tungen og er ham saa naturlig: det, man vil, er at fritage de store for at lægge paa de smaa. Det er en glimrende Lære at uddrage. Da de smaa er de fleste, er det en udmærket Mading paa den Krog, som bruges til at fiske Vælgere med. Jeg forstaaer godt, at man lægger den ud, naar som helst man øjner et Vand, hvori der kunde være et eller andet at pilke.

Men det ærede Medlem har intet andet her end Paastande, han har ikke noget som helst, hvormed han kan begrunde dem, thi den Lettelse, der her vil ske derved, som sagt, at man forøger det, der kan lignedes paa Formue og Lejlighed, fra $\frac{1}{6}$ af Amtes Udgifter til $\frac{1}{4}$, det vil altsaa sige, forøger dette med $\frac{1}{12}$, betyder en tilsvarende Lettelse paa fast Ejendom, en Lettelse som fordeles forholdsvist paa alle Ejendomsgrupper, og hvad Resultatet af Reformen vil blive, afhænger til syvende og sidst af de Indkomster, som findes indenfor de forskellige Befolkningslag, deriblandt ogsaa Ejendomsbesidderne. Derfor kommer det til at falde højst forskelligt i de forskellige Kommuner, og for en generel Paastand, som det ærede Medlem her har fremsat, er der overhovedet slet ikke noget som helst Grundlag, overhovedet ikke.

Jeg kunde, som sagt, meget vel opløse for det ærede Medlem hele den Redegørelse, som jeg her staar med, for, hvorledes det vil blive i de to Amter, som det er simplest at undersøge, fordi de overhovedet hidtil ikke har anvendt § 50 i Landkommunalloven, Sorø og Ringkøbing Amter, men jeg skal forskaane Tinget derfor. Det er for saa vidt ogsaa overflødigt, som det er indlysende, at naar man i al Almindelighed letter Ejendomsbeskatningen, kommer der en Lettelse til enhver Ejendomsbesidder, og hvis dette ved Fordelingen af de Beløb, som den samlede Lettelse udgør, forvandles fra en Lettelse til en Forhøjelse, saa afhænger det af, hvilke Indkomster den enkelte Ejendomsbesidder har; thi ved Fordelingen paa Formue

og Lejlighed, det vil altsaa sige paa Indkomsten, maa enhver, uanset hvad han er, tage sin Del af Byrden.

Jeg skal saa sluttelig sige, at naar man paastaar, at det, Regeringen her foreslaar, er at flytte Skatten fra Ejendom over paa Arbejde, er det uden nogen som helst Mening; thi de ærede Medlemmer maa jo forstaa den afgørende Forskel, der er mellem Beskatning af fast Ejendom uden noget som helst Hensyn til Værdien og uden noget som helst Hensyn til Ejendommens Afkastning, men blot i Henhold til det Behov for Skattebeløb, som er til Stede, og den Skat, hvilende paa fast Ejendom, som retter sig efter Vurdering, som ligger indenfor bestemte Grænser, fastlagt ved lovfæstede Promiller og Procenter. Man maa ikke sammenblande disse to Beskatninger af faste Ejendomme.

Derfor kan man heller ikke i den Forbindelse tale om det, man paastaar: at der sker en Overføring af Skatten fra fast Ejendom til Arbejde; thi jeg vil fastslaa, at en Ejendomsskat, som ikke ligger fast, som kan bevæge sig uden at være Udtryk for ændret Ejendomsværdi, i Virkeligheden bliver en Skat paa Arbejde uden Hensyn til den Indkomst, dette Arbejde afkaster, og derfor er Ejendomsskat, der er lagt til Rette saaledes som Beskatningen paa fast Ejendom til Amterne, Udtryk for Uretfærdighed. Derfor burde vi tage hele dette Problem op til en virkelig indgaaende Ændring, fordi det hviler paa Ræsonnementer og Tilstande, som er forældede og ikke er mere. Om man kunde naa saa langt i dette Øjeblik, tør jeg ikke formode, jeg tør ikke nære noget Haab derom. Derfor har jeg sagt, at det, der her foreslaas, var et beskedent Skridt fremad, et beskedent Skridt, men heldigvis i den rigtige Retning, og derfor anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

J. P. Nielsen: Den højtærede Minister talte i Forbindelse med Sønderjylland om Respekt for Selvstyret; det kommunale Selvstyre dernede havde Ministeren Respekt for, og derfor vilde han ikke gaa til en Ændring i de Skatteforhold, de har dernede. Jeg vil gerne deroverfor gøre opmærksom paa, at Sønderjyderne ikke har Krav paa noget Selvstyre, ikke paa noget